

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

**Nové Město na Moravě
prosinec 2005**

Umění očekávat

Advent je doba čekání. Víc se stmívá, je víc zima. Člověk se loučí se vším tím, co znal jako světlo, teplo a volnost. Teď je spoután. Ale může se vracet do sebe. A v sobě hledat krásu očekávání, která člověku dává mnoho.

Současná doba si sama na sebe plete bič tím, že má vždycky všechno. Jestliže v zimě máme světlo, tak se okrádáme o to, že nepoznáváme čerstvý vzduch. Jestliže někdo má v zimě čerstvé jahody, tak se nemůže těšit, že budou v létě.

Má vždycky všechno, a proto nemá nic. V Libanonu můžete sjíždět v plavkách zasněžené hory a hned se vykoupat v moři, to vše v ekonomickém balení za 5700,- Kč s cestovní kanceláří. Takto přesycení lidé jsou pravidelně otráveni životem. Nemají se vůbec nač těšit. Čekání je příležitostí, jak se těšit ze života a na život.

(z knihy Jiřího Reinsberga – Probíhejte Jeruzalémem a sviťte)

Advent je doba očekávání, doba plodnosti, doba před narozením.

Měli bychom si připustit, že také skrze nás může přijít něco nového, tvůrčího, obohacení pro druhé.

Ale očekáváme my vůbec něco?

Chceme vůbec nějakou změnu?

Těšíme se, že také skrze nás se může Kristus narodit do tohoto světa?

Pozoroval jsem koncem listopadu výkladní skříň jednoho květinářství - adventní věnce. Co na nich bylo věci! Kromě zeleného chvoji a tradičních čtyř svící, ovšem pečlivě zdobených, ještě různé sušené ovoce - pomerančové plátky a skořice, jablečné křížalky, šípky a ořechy. Na jiných zase hezoučké červené mašličky, zlaté zvonky a symbolické dárečky. No radost pohledět!

Člověku se hned vybaví bohatá nadílka pod stromečkem. Pravda, advent nás má upomínat na bližící se Vánoce. Neměli bychom se proto poučit a na příští advent si svůj domácí věnec nebo třeba i ten v kostele patřičně aranžérsky zušlechtit? Vypadá to lákavě.

Věnec je symbol celé adventní doby. Ta nám sice za několik dní skončí, ale právě její závěr je klíčový.

Rozhodujeme si sami v těchto dnech, jestli dobře vstoupíme do slavení svátků. Nejde jen o to dobře si vykonat předvánoční svátost smíření. Ve hře je naše vnímavost na Boží podněty.

Králi Achazovi bylo málo, co mu Bůh nabízel jako znamení, proto neuvěřil. Svatému Josefovi stačilo docela prosté znamení, aby pochopil Boží záměr. Uvěřil a vzal to.

Bude nám stačit chudé betlémské Dítě, když nám nestačil prostý adventní věnec s obyčejnými svíčkami?

P. Josef Matras

Manželství

Manželé, by si měli vysoce vážít povolání, kterého se jim dostalo. Měli by děkovat Bohu za to, že toto povolání, se všemi svými odpovědnostmi a těžkostmi, je bezpečnou a jistou cestou ke svatosti. Všechna povolání mají vyjevovat ve světě lásku Boha.

Jelikož každé zvláštní povolání dává člověku nějaké určité místo v mysteriu Krista, dává mu něco vykonat pro spásu všeho lidstva. Rozdíl mezi různými povoláními je v rozdílných způsobech, umožňujících lidem objevovat Boží lásku, vážít si jí, odpovídat na ni a sdílet ji s druhými.

Každé povolání má za svůj cíl šíření božského života ve světě. V manželství se Boží láska poznává a sdílí pod posvěcenými závoji lidského citu.

Povolání k manželství je povolání k nadpřirozenému svazku, který posvěcuje a rozšiřuje království Boha ve světě plozením dětí, jež se stanou údy mystického Krista. Všechno, co je nejlidštější a instinktivní, všechno, co je v lidských přirozených citech nejlepší, se zde zasvěcuje Bohu a stává se znamením božské lásky a příležitostí božské milosti.

V manželském životě je božská láska vtělena plněji než v jiných povoláních. Z tohoto důvodu se snadněji chápe, snadněji oceňuje. Její rozměr je méně duchovní, méně široký, sféra působnosti otcovské a mateřské lásky sahá jen k jejich dětem, příbuzným, kruhu přátel a společníků.

Otec a matka v křesťanské rodině, pokud jsou věrni svým závazkům, plní poslání, které je stejně velké jako utěšující. Výchovou svých dětí v těžkých sociálních podmínkách vstupují snad hlouběji do mysteria božské prozřetelnosti než ti, kteří by podle svého slibu chudoby měli být na Bohu závislí bezprostředněji než manželé, ale kterým ve skutečnosti nikdy není dáno pociťovat úzkost z nejistoty.

(Thomas Merton – Žádný člověk není ostrov)

Světová náboženství

IV. svědci Jehovovi

Pokud chceme hovořit o Společnosti svědků Jehovových, pak musíme hned na začátku vysvětlit, že to není žádné světové náboženství. Je to skutečně **SEKTA**, která vykazuje všechny znaky sekty. Je to sekta, která má velice destruktivní působení, bere lidem jejich vůli a svobodné rozhodování. Cokoliv prohlásí vůdce za správné, všichni jeho žáci přijímají neochvějně za zavazující pro jejich svědomí. Jejich poslušnost jde až za hranici smrti. Jsou předmětem ostré kritiky i ze strany světa, odborníků, biblistů, teologů, znalců náboženských společenství.

Jako duchovní pastýř všechny **varuji**, aby se naši věřící vyhýbali kontaktu s nimi, aby s nimi vedli jakékoliv rozhovory, protože žádný argument, ani vysoce odborný ze strany biblistů a teologů je nepřesvědčí. Nikdo, ani Bůh (ani Jehova) je nepověřil žádným posláním. Nezaložil je ani žádný reformátor církve.

Stručné jádro učení. Považují se za hlasatele přicházejícího soudu v podobě kosmické armageddonské bitvy a za hlasatele brzkého příchodu Božího království na obnovené Zemi.

Historie. Jedna ze skupin zklamaného a rozpadlého Millerova adventního hnutí osvědčila životaschopnost a přetrvávala kolem periodika *Půlnoční křik*. Její představitel **Jonas Wendell** stanovil nové datum Ježíšova příchodu na rok 1874. Nestalo se tak a po uplynutí tohoto data, se část příslušníků spokojila s vysvětlením, že Ježíš skutečně přišel, ale pouze duchovně. Řecké slovo *parusia* se překládá jako návrat, příchod. Přišel tedy neviditelně a tím jim umožnil znovu přeložit příchod na rok 1914. Nestalo se tak a pak i další a další předpovídané roky příchodu se neuskutečnili. To už vypovídá o mnohém. Prorok, který lze, není věrohodný a tím ani jeho slovo. Tak čteme v Písmu svatém.

Jedním z těch vykladačů byl **Charles Taze Russell** (1852-1916), který začal r.1879 vydávat časopis *Siónská strážná věž a Hlasatel Kristovy přítomnosti*. Stal se zakladatelem tzv. badatelů Bible, čtenářů jeho časopisů, stoupenců jeho učení, neformálně sdružených v místních studijních skupinách.

Klíčovým rokem pro další vývoj tohoto čtenářského kruhu se stal již zmíněný rok 1914. Pevné přesvědčení badatelů o Ježíšově viditelném příchodu tohoto roku, jeho posunutí na následující rok a nakonec i Russellova smrt způsobily zklamání v němž se hnutí téměř rozpadlo. Do jeho čela se však proboujel výborný organizátor **Joseph Franklin Rutherford** (1869- 1942), který badatelům dal novou naději, spojenou s koncem světa roku 1925.

V souvislosti před varováním s katastrofickými událostmi se mu podařilo semknout badatele. Vyhrocením negativního vztahu ke **křesťanským církvím i ke státní moci** hnutí po roce 1925 stmelil a roku 1931 mu dal nový název – **SVĚDKOVÉ JEHOVOVI**. A vytvořil i novou, hierarchickou a shora řízenou organizační strukturu.

Učení. Základem je protestantismus, vykazuje viditelné stopy probuzenecké tradice. Biblický fundamentalismus se značnými prvky odlišnosti od křesťanství.

Křesťanské církve jsou pro ně nástrojem satana kvůli jejich víře v Boží Trojici, víře v duši, odmítání Božího jména v podobě *Jehova*, kvůli slavení Vánoc a dalších svátků, kvůli účtě ke kříži a dalším křesťanským zvyklostem. **Z toho jasně vidíme, že nejsou křesťané.** Dále je pro ně typická víra ve dvojí „stádo“ spasených – 144 tisíc svědků vládnoucích z nebe a „velký zástup“ svědků žijících pod touto vládou na obnovené Zemi v míru, všeobecné lásce a harmonii.

To považují za sprostotu a drzost vůči lidstvu a Boží spásé!!! Schopnost manipulovat lidi a vedení organizace se projevuje v určování pravidel podle jejich náhledů: zákazu očkování, zákazu transplantace, zákazu krevní infúze, zákazu výkonu vojenské i civilní služby a další.

Ukažme si některé vážné **OMYLY** výkladů Svědků Jehovových.

Jméno Boží. Jméno Boží prý je Jehova, od něhož svědkové odvozují své označení. Toto slovo Jehova se podle odborníků začalo užívat až po roce 1518. Židé sami psali v originálech tetragram tj. čtyřpísmenní JHVH všude tam, kde se v české bibli objevuje výraz Hospodin. Většinou se soudí, že se četl Jahve, ale nikdo neví, zdali je to pravda. Židé psali jen souhlásky a navíc měli k Božimu jménu **ta-kovou účtu, že ho nevyšlovali.** A tak četli místo JHV bud' „elohim“ = Bůh nebo „adonai“ = Pán. Takže se dovídáme z literatury, že skutečná výslovnost upadla v zapomenutí. Snad ji znal nejvyšší kněz.

Další zajímavý biblický moment je otázka jména. Kdo znal podle SZ pojetí jméno, měl osobu nebo věc v moci. Bůh však svoje jméno lidem nevydal, neřekl. Co vlastně řekl Mojžíšovi. Bůh zjevil Mojžíšovi svoji **podstatu, osobnost.** Řekl mu: „*Mé jméno je: **Jsem, který jsem.***“ (Jahve.) Což se dá přeložit takto: Jsem, který jsem, byl jsem, který jsem byl, budu, který budu. Jednoduše řečeno jsem **jsoucí, existující.** A přímo mu řekl: „*Řekni jim, **JSEM** poslal mě k vám. To je jeho jméno.*“ Vzpomeňme si na rozhovor Pána Ježíše se židy, když mluví o Abrahámovi. Oni se ho ptali, ještě ti není padesát let a ty jsi viděl Abraháma. A Ježíš odpověděl: „*Dříve než Abrahám byl, **já jsem.***“ Oni okamžitě pochopili a zvedali kameny, že se rouhal. „*Jsi člověk, a děláš ze sebe Boha.*“

Dále víme z Písma. Ježíš sám neužil jména Jahve. Na kříži volal „*Eli Eli lama ...*“ Bože můj, Bože můj proč jsi mě opustil...“ Čteme, že Ježíš zjevil jméno Boha. Říkal mu Abba – Otče. Je to dokonce zjemnělé – tatínku. Ježíš říká: Můj nebeský Otec a váš Otec... Když učí modlitbu, tak říká: „**Otče náš.**“ Neřekl modlete se Jehovo.... ale Otče... Posvět se jméno tvé. Ve SZ u proroka Izaiáše čteme: „*Hospodine, tys náš Otec, náš vykupitel, **to je tvé jméno.***“ (Iz 63,16)

Toto tajemství Božího jména nejlépe pochopila jedna křesťanka, když řekla své pokrevní sestře (Svědkyni Jehovově): „Doma jsme také říkali tatínkovi „táto“ a ne Francku.“

Je s podivem, jak si svědci Jehovovi dovolili přeložit svoji bibli tak, že v textech Nového zákona se objevuje u jména Bůh překlad Jehova. Jeden z evangelických biblistů napsal. „Je neuvěřitelné, jak oni falšují bibli.“

Ježíš Kristus. Oni nejsou křesťané, protože mají bludné učení o Kristu. Základem učení svědků je citát z Kol 1,15, kde je řečeno, že Ježíš je prvorozený všeho stvoření. To je pro ně důkaz, že Ježíš nepatří na stranu Boží. V epistole se ovšem

zdůrazňuje, jak vše stvořil Bůh právě skrze Ježíše, nikoli, že Ježíš je jen nástroj v Boží ruce. Navíc je v bibli celá řada míst, kde se zřetelně mluví o Ježíšově rovnosti s Bohem. Ale pro svědky ostatní místa nic neznamenají.

Kdo je vlastně pro ně Ježíš? Učí, že Ježíš je ve skutečnosti archanděl Michael, jehož Jehova – Bůh použil jako hlavního nástroje. Protože si ho Jehova vážil, nazýval ho i svým synem. Proto mohou dobře mluvit o Ježíši jako o Božím Synu, ale skutečné synovství tím nemyslí. Při narození z Panny Marie prý odložil nebeskou, andělskou přirozenost. Jako Ježíš se nestal ničím víc než člověkem, příkladným svědkem Jehovovým. Při vzkříšení už na sebe nevzal své tělo (to Bůh odstranil), ale Ježíš přijal opět své dřívější jméno Michael a opět slouží. Pro svědky Jehovovy není Ježíš spasitelem hříšníků. Celé jejich učení o hříchu je daleko od bible.

Smyslem dějin spásy pro ně není ospravedlnění hříšníků, ale ospravedlnění jména Jehova. Svědkové Jehovovi jsou zastánci učení bludaře biskupa Aria ze 4. století, který také postavil Ježíše na stranu stvoření. Tím se stal z Ježíše jen polobůh podle pohanských náboženských představ, takže se svědci vydali znovu cestou Ariovou.

Myslím si, že je úplně zbytečnou ztrátou času zabývat se dalšími nesmysly a omyly Svědků Jehovových. Ať už je to o konci světa, o nové zemi, o nebi, o Harmagedonu, o 144 tisících vyvolených atd. Třicet let jsem s touto hloupostí zápasil, napsal desítky dopisů těm, kteří se dali svést. Nepodařilo se s nimi rozumě komunikovat. Neuznávají žádný argument, jsou totálně hlouští a slepí k jiným převažujícím místům Písma svatého. Nemají vlastní názor. Papouškují jen to, co jim do hlavy vtloukli jejich vůdcové.

Jediná dobrá rada, je poděkovat jim, bez jediné další věty jim zavřít dveře a poslat je domů.

Kde se můžeme seznámit s učením Svědků Jehovových? **ENCYKLOPEDIE náboženských směrů v České republice**, Zdeněk Vojtíšek, Portál 2004, **Kdo jsou svědci Jehovovi**, Dr. Rumble, M.S.C. Triality 2003, **Kdo jsou svědci Jehovovi?** Vojtěch E. Řím, celá řada článků v katolickém a českém tisku.

Existuje skvělý dokument, hodinové video natočené v USA, **Svědci Jehovovi**. U nás bylo dokument promítán v TV asi v roce 1995. Tento dokument je skvělý tím, že jsou zde svědci, kteří byli přímo členy organizace Strážní věž, působili celá desetiletí v centu a nyní rozkrývají to zlo a falešné proroky.

Pokusím se z tohoto **dokumentu jednotlivá svědectví** stručně uvést:

- Organizace se postavila na místo Krista, jsou to lžiproroci a chceme před nimi varovat, máme na to důkazy.
- Organizace má dnes miliony lidí na celém světě, ale také stamiliony dolarů.
- Je zde uvedena celé historie vzniku, dokonce filmové záznamy řečí dvou hlavních osobností (Russella (1852-1916) a Rutherforda (1869-1942)).
- Roky předpovědi konce světa – Armageddonu – 1914, 1915, 1919, 1925, 1975, ani jeden se nenaplnil, Russell zemřel 1916 nad jeho hrobem je pyramida smutné svědectví jeho falešných svědectví.
- Rutherford předpověděl na rok 1925, lidé prodávali majetek, žili v autech, ne-

- nastoupili do zaměstnání, vůdcové postavili nákladné vily pro vzkříšeného Abraháma, Izáka a další, kde měli zde na zemi po vzkříšení bydlet. Byla světová krize, lidé žili v té době v bídě, ale Rutherford si žil v bohatství, měl dva 16 válcové kadylaky, konec světa se neuskutečnil. Když Rutherford zemřel v roce 1942 všechno skončilo. Jiní charismatici už po nich nepřišli.
- Dílo dnes pokračuje pod vedením jiných, oni vládnou tak, že lidé jsou jim podřízeni až za hrob.
 - Jeden z klíčových členů (dnes odpadlý svědek, který tam působil 60 let) R. Crisis říká, že o nich platí slova Ježíšova z Mt evangelia „*Nahradili slovo Boží svými ustanoveními*“.
 - Manželé L. a M. Cretienovi byli členy vedení organizace, podávají podrobné svědectví o všech omylech a lžích. Svědci prý tvrdí, že Kristus potřeboval organizaci a oni jsou těmi, kteří zde jeho dílo království dokončují.
 - Piere Gregerson (působil 50 let v centrále) mluví o knize tzv. **Ukončeném tajemství**, kdy Kristus, měl prověřovat církve na zemi a zjistil, že jediná správná jsou Svědci Jehovovi, ty pověřil v dalším vedení díla. Gregerson sám zkoumal tu knihu a nyní říká, že to je to nejstrašnější, kde se oni provinili nejhorším falešným proroctvím.
 - Jejich vlastní bibli nazvanou **Překlad nového světa**, prověřil znalec řečtiny prof. Dr. Mentí, který říká: „Ještě jsem neviděl tak rozdílný překlad od hebrejského a řeckého, je nečestný a klamný, zaměnili slova, aby zapadala do jejich doktríny. Jasně důkazy o Kristově božství zamlčují.“
 - Russell prý prohlásil a je to uvedeno v jeho knihách: „Přijměte pravdu, i když je sdělena satanem, je to taktéž pravda jako od Boha, je to vždy pravda, hledejte pravdu.“ Proto jsou jim dobré i lži.
 - Změna roku konce 1914 byla posunuta na rok 1957. Vedení organizace našlo důvod z bible, kdy Kristus mluví o znamení na nebi. A to bylo vypuštění **sputniku** sověty. Jenže zase nic a čas běží. Lidé, kteří žili už v roce 1914 a měli se dočkat jako živí konce, umírají. A jim bylo slíbeno, že dožijí Harmagedon. To vše vede ke zklamání právě také těch, kdo celé roky byli členy vedení sboru a vidí, že je to falešné a jsou **zklamáni**.
 - **Učení o Kristu** to je přímo šílenství. Ježíš je „syn Boží“, kterého Jehova prvního stvořil, ale Ježíš je ve skutečnosti archanděl Michael, je to superanděl, logos, původně slovo, narozený z P.Marie, je bez hříchu, **ale je jen člověk, zba-vený božského**, při křtu byl pověřen Jehovou, zemřel na kůlu, ne na kříži, Bůh jeho tělo v hrobě zničil, Ježíš byl znovu stvořen a stal se opět archandělem Michaelem. Bude v Aarmageddonu vykonávat soud a zahubí všechny kromě svědků Jehovových. Ježíš alias Michael bude na zemi neviditelný, bude však v nebi s 144000 svědky Jehovovými vládnout světu. Na zemi budou ti ostatní. Toto náboženství má dvě skupiny vyvolených, druhá nemá naději na nebe.
 - **Uvědomme si, že to je úděsné učení proti bibli.**
 - **Co svědek Jehovův nesmí?** Nesmí se obracet na Ježíše, ale dosáhnout spásy může, když dělá svědeckou činnost, chodí od dveří ke dveřím, tak si získá zá-

chranu před Armageddonem. Nesmí volit a být volen, nesmí být členem mužské nebo nějaké ženské organizace, klanět se státní vlajce, sloužit v armádě, **ani děti** nesmí slavit narozeniny, Vánoce, Velikonoce, nesmí ve škole při hrách tančit, odříkávat slib věrnosti, děti tím velice trpí. Ukazuje se, že jsou obětmi depresí, jsou vnitřně rozpolceny...

- **Život svědků je omezen, ale ukazuje se (mnozí to dosvědčili), že pravda o jejich slušném životě je velmi pochybná.** Existují mezi nimi rozvody, je tam těžká nemravnost, homosexualita, nevěra, konají se pijácké večírky, alkoholismus, trpí depresemi, schizofrenií.
- **Jeden z bývalých svědků** je psychiatr a zkušený psycholog Dr. Bergman, který říká a dosvědčuje, že je u nich nadprůměrný výskyt duševních nemocí, těžké deprese a sebevraždy.
- Oni tvrdí, že sblíží rodiny, ale mnozí z nich po odpadu dosvědčili, že působí roztržky v rodinách, zakazují babičkám a jiným odpadlým styk s členy rodiny.
- Nepřijímají krev, transfuze a díky tomu je zde tisíce mrtvých a to je zlo, proto je celá organizace špatná.
- Jejich největším nepřítelem je jejich vlastní literatura, která ukazuje jaké jsou zde omyly a falešná prorocství, protože se mnoho a mnoho nesplnilo a oni to musí měnit.
- Svědek, který porušuje zásady je vylučován, zůstává sám a trpí tím
- **Vztah ke křesťanství** – křesťany nejsou, oni křtí formuli „Ve jménu Otce i syna a organizace.“

Jejich nenávisť proti všem církvím a především katolické pochází od Rutherforda, který nazval papeže a křesťany anděla zla, spojení se satanem, vytahuje hříchy minulosti. Je to stará osvědčená taktika. Pošpinit, zesměšnit člověka, udělat z něho satanáše, na to jsou lidé **velmi chytlaví**. To funguje i ve světské rovině. Rádi to slyší, když se o někom i nepravdivě vypráví špinavosti.

To jsou slova a svědectví těch, kteří zde desetiletí žili a znají vnitřní jádro a učené svědků Jehovových. Jako duchovní otec vám všem důrazně připomínám slova Písma svatého. **Velmi úzkostlivě se vyhýbejte falešným svědkům a falešným prorokům. Přijít o spásu by byla tragedie.** *(Zpracoval otec Jan Daněk)*

Poděkování.

Před nedávnem nás navždy opustil pan Rudolf Trnka, kostelník z kostela svatě Markéty z Bobrové.

Odešel náhle, aniž jsme mu mohli poděkovat za jeho obětavou dlouholetou práci. Vzpomeňme, jak často jsme ho při opravě dolnobobrovského kostela viděli na kole objíždět farníky a organizovat práci na kostele.

Často také použil svůj traktor při dopravě materiálu či k odvozu suti. I když náš dolnobobrovský kostel není tak významný a je mnohdy opomíjen, vždy byl čistý a vyzdobený. Na tom měla nemalou zásluhu také jeho manželka paní Trnková, která mu obětavě celá léta pomáhala. V posledních měsících, kdy byl pan Trnka upoután na lůžko, za něj nesla na svých bedrech celou váhu jeho obětavé práce. Za to jim patří oběma náš vřelý dík.

Informace a oznámení

Přehled bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7:45 9:00		7:00	17:30	18:00
Bobrová	10:45	17:00			17:00
pondělí 5. 12.	Mikulášská nadílka v 17:30				
neděle 11. 12.	ekumenická bohoslužby v evangelickém kostele v 16:30				
úterý 13. 12.	17:00 - posezení seniorů (pořádá farní charita)				
čtvrtek 15. 12.	návštěva nemocných ve farnosti od 8:30				
sobota 17. 12.	Biblická hodina v 16:30 – P. Daněk – s povídáním o Izraeli				
pondělí 19. 12.	mše pro nemocné na pensionu v 15:30				
úterý – čtvrtek 20. - 22.12. –	předvánoční zpovědi od 16:00				
sobota 24.12.	Štědrý den				
	mše sv. v 16:00 a troubení koled z věže / Bobrová 22:30				
neděle 25.12.	Slavnost Narození Páně				
	mše sv. v 6:45, 7:45, 9:00 / Bobrová 10:45				
pondělí 26.12.	Sv. Štěpána				
	mše sv. v 7:45, 9:00 / Bobrová 10:45				
	v 15:00 – dětská besídka, koledování				
sobota 31.12.	Silvestra – mše sv. v 16:00 / Bobrová 17:30				
neděle 1. 1. 2006	Slavnost P. Marie				
	mše sv. v 7:45, 9:00 / Bobrová 10:45				

Biblická soutěž pro celou farnost

Tak jako všechno má svůj konec, tak i naše biblická soutěž musí jednou skončit. Myslím, že tato soutěž byla velice poučná a zajímavá a to nejen pro soutěžící, ale i pro ostatní čtenáře, kteří si otázky jen pročetli a občas si zkusili nějakou tu otázku zodpovědět. Mohli jsme si všichni společně dokázat, jak málo známe nejtčtenější knihu světa – Písmo svaté. Děkuji všem soutěžícím za účast i za zajímavé připomínky k soutěži. Bylo to opravdu zajímavé nejen pro mě, ale hlavně pro vás. A to byl účel této soutěže, který splnil svoje poslání.

Na závěr si dovoluji připojit oficiální vyhlášení pořadí soutěžících:

Pořadí soutěžících do 15 let

Tereza Horňasová	100 bodů
Jan Horňas	99 bodů
Zdeněk Pařík	73 bodů
Martin Ptáček	30 bodů
Pavel Polnický	30 bodů
Amulka Polnická	30 bodů
Josef Pohanka	30 bodů
Markéta Sábliková	30 bodů
Markéta Zdražilová	30 bodů
Marek Krejčí	11 bodů

Pořadí soutěžících nad 15 let

Marie Nosková	131 bodů
Jaroslava Žváčková	131 bodů
Veronika Horňasová	125 bodů
Marie Drdlová	115 bodů
Libor Kula	101 bodů
Mirka Paříková	77 bodů
Eva Paříková	77 bodů
A. Štefáčková	46 bodů
R. Zidková	13 bodů